

Eijsden en de ratten

Het is zeker 10 jaar geleden dat met de actie rattenbestrijding werd begonnen, maar eigenlijk waren de resultaten bedroevend. Duizenden scilla-blokjes werden uitgelegd en de fabrieken van rattenbestrijdingsmiddelen werkten op volle toeren vóór de rattenactie begon. Over het gehele land zal wel voor duizenden guldens zijn neergelegd, doch de ratten liepen er waarschijnlijk omheen en een enkele moest zijn snoeplust met de dood bekopen.

Neen, om een werkelijke actie te voeren moesten de bestrijdingsmiddelen doeltreffender zijn.

Toen kwam de Cumarine. Velen — en ik zeker niet in het minst — stonden er huiverig tegenover. Het vergif was te gevaarlijk omdat bij verkeerd gebruik, de gevolgen niet direct tot uiting zouden komen. De resultaten met cumarine als bestrijdingsmiddel waren echter buitengewoon en het voornaamste was wel dat de rattenbestrijder voor 100% kon garanderen een rattenhaard minstens te decimeren. Enkele nabestrijdingen voltooiden het werk.

Met nog meer voorzichtigheid dan in de instructies stond, ging de rattenbestrijder met het cumarine-vergif op pad en inderdaad: de resultaten kwamen.

Jammer genoeg was er van de zijde van de bevolking weinig of geen medewerking. U kent ze allen, die opmerkingen als „er zijn altijd ratten op de boerderij geweest en ze zullen er wel altijd blijven” of „we hebben een paar goede katten” enz. en de ratten leefden voort op kosten van hun pensionhouder.

Hier en daar kwamen er wel verzoeken binnen om de ratten op te ruimen, maar dan was het ook wel dringend, doch van de opzet om niet alleen bv. een boerderij maar ook de onmiddellijke omgeving te ontratten, kwam niets terecht.

Toen kwam de gemeentelijke verordening en met deze verordening in de hand lukte het mij wel eens een onwillige te dwingen om medewerking te verlenen.

De gehele opzet moest echter worden gewijzigd en met medewerking van het College van B. & W., de Rijksvoorlichtingsdienst met filmapparaat en het bestuur van de Boerenleenbank lukte het.

Het kostte bijna 4 maanden voorbereiding om alles geregeld te krijgen. De hoofdacteur was de Heer Groot (ambtenaar Faunabeheer te Den Bosch), die een aantal voordrachten hield (met film) in diverse scholen, na afloop waarvan aan leerlingen en onderwijskrachten folders en brochures werden verstrekt.

Ook voor de leden van de Boerenleenbank werd een dergelijke voordracht gehouden. Nu, ruim een jaar later is het tijd om terug te blikken en dan moet ik zeggen dat er inderdaad behoorlijke resultaten zijn. Regelmatig komen er verzoeken binnen om de ratten op te ruimen, ja zelfs om te onderzoeken of er ratten zijn bv. in de nu lege schuren.

Ter toelichting: de rattenbestrijder zorgt zelf voor zijn bestrijdingsmiddelen en brengt deze met zijn uurloon (eigen tijd) in rekening bij de belanghebbenden.

Of dit al of niet juist is laat ik echter nadrukkelijk buiten beschouwing en hierover wens ik niet te discussiëren.

Wel meen ik dat de bestrijding van ratten tot de exploitatie van bedrijven behoort. Steeds wordt getracht, wanneer ergens de bestrijding van ratten ter hand wordt genomen, de bewoners in de omgeving hiervoor mede te interesseren, en meestal lukt dit ook. De sloten en riolen worden dan voor rekening van de gemeente behandeld. De rattenbestrijder beschikt over een overzichtskaart der gemeente, waarop hij de behandelde objecten rood aankruist. Hieruit kan hij dan direct zien of eventuele rattenhaarden nog bestaan of zich verplaatst hebben.

ONZE RATTENKONING

Hij ruikt de ratten, vindt ze en ruimt ze op. Michel Wolfs (zo heet hij) is ook hevig geïnteresseerd in de woelrat; deze ligt echter niet op mijn terrein, doch het is gewenst dat „Fauna” voor dit diertje voldoende belangstelling behoudt.

Onze rattenkoning heeft sedert enige weken zijn arbeidsveld uitgebreid naar het Belgische dorp Moulingen.

Op verzoek van het gemeentebestuur van Moulingen behandelt hij in deze gemeente de 2 stortplaatsen, en met succes.

Verscheidene inwoners van deze plaats hebben voor deze bestrijding zeer veel belangstelling en verzoeken onze Rattenkoning dan ook hun schuren en opslagplaatsen te ontratten.

Weliswaar liggen de bebouwingen in Moulingen circa 4 à 500 meter van de zuidelijkste bebouwingen van de gemeente Eijsden, doch in ieder geval kan toch immigratie van

het rattenvolkje naar de gemeente Eijsden op deze wijze wel enigszins belet worden. Nadrukkelijk wordt er op gewezen, dat het gemeentebestuur van Eijsden hiermede geen bemoeienis heeft.

Onze rattenbestrijder doet een en ander op verzoek van onze Belgische burens en tegen volledige betaling van arbeidsloon en materiaal en geheel in eigen tijd.

Zelfs de ratten ondervinden dat er een Beneluxgeest waait.

juni 1961.

Gemeente-opzichter Eijsden

C. C. SNOEP,